Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

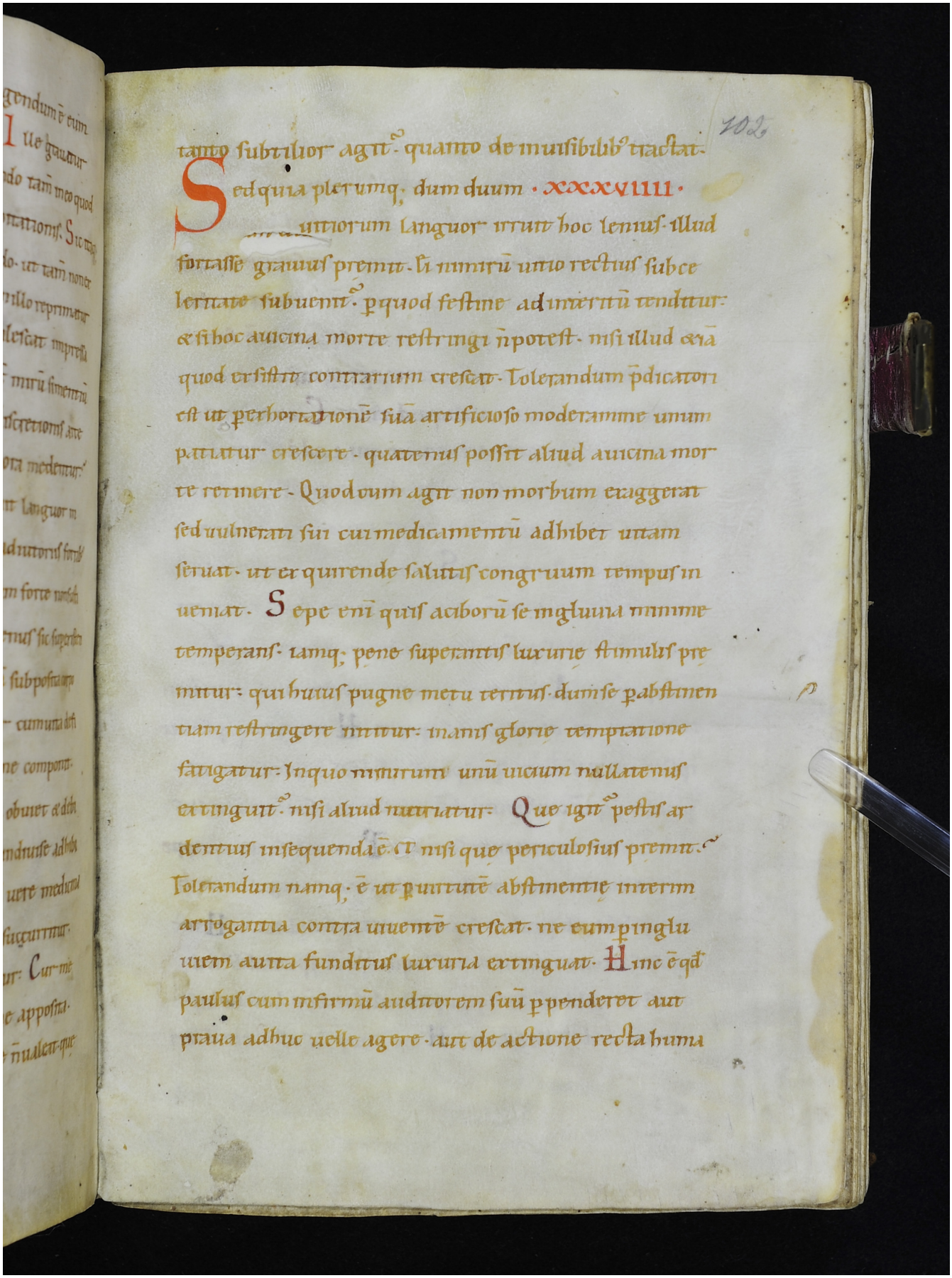

tanto subtilior agit. quanto de inuisibilib tractat.
Sed quia plerumq; dum duum · xxxviiii ·
uitiorum languor irruit hoc lenius illud
fortasse grauius premit. si nimirū uitio rectius subce
lerrate subuenit. ꝑ quod festine ad interitū tenditur:
& si hoc auicina morte restringi ñ potest. nisi illud ꝗ
quod ersistit contrarium crescat. Tolerandum ꝑdicatori
est ut ꝑ hortationē suā artificioso moderamine unum
patiatur crescere. quatenus possit aliud auicina mor
te retinere. Quod cum agit non morbum exaggerat
sed uulnerati sui cui medicamentū adhibet uitam
seruat. ut ex quirende salutis congruum tempus in
ueniat. Sepe enī quis aciborū se inglutiendo nimime
temperans. iamq; pene superantis luxurie stimulis pre
mitur: qui huius pugne metu territus. dum se ꝑ abstinen
tiam restringere nititur: inanis glorie tempiatione
fatigatur: In quo minimum unū uitium nullatenus
extinguit. nisi aliud nutriatur: Que igit pestis ar
dentius insequenda ē. ꝗ nisi que periculosius premit.
Tolerandum namq; ē ut ꝑ uirtutē abstinentie interim
arrogantia contra uiuentē crescat. ne cum ꝑ inglu
uiem auita funditus luxuria extinguat. Hinc ē qd
paulus cum infirmū auditorem suū ꝑ penderet aut
praua adhuc uelle agere. aut de actione recta humi